

SS-Obergruppenführer

Reinhard Heydrich

primjer budućim generacijama

H.H. Norden

Reinhard Tristan Eugen Heydrich rođen je 7. ožujka 1904. godine u Halle an der Saale. On je bio sin *Richard Bruno Heydrich-a*, skladatelja i *Elisabeth Anna Amalia Krantz*. U vrijeme njegovog rođenja, njegov otac je bio ravnatelj glazbene škole. *Reinhard* je pohađao *Reform Realgymnasium* u Hedwigstraße, Halle an der Saale. Već kao đak bio je veoma obrazovan. Čitao je npr. knjigu "*Historie de la Civilisation*" od francuskog autora *Charles Seignobos-a* i diskutirao o njenom sadržaju sa svojim prijateljem *Erich Schutzeom*.

Nakon što je završio osnovnu školu *Reinhard Heydrich* se pridružio mornarici kao pomorski kadet u Kiel-Holtenau. Utjecaj slavnog "*Seeteutel*" *Graf Lucknera*, koji je bio učestali posjetitelj Heydrichove obitelji, zasigurno je igrao ulogu u Heydrichovom izboru mornarice za karijeru. Počeo je svoje služenje sa *Posadam* 22. Nakon razdoblja obuke koja je trajala 4,5 godine dana 01. listopada 1926. promoviran je u zvanje *Leutnant zur See* i zatim je osposobljen kao časnik za vezu. Tijekom 1928. promaknut je u *Oberleutnant zur See*. U skladu sa kasnijim vice admiralom Klekamp Heydrich je bio čovjek koji je koliko bio talentiran, obrazovan i vješt, toliko je bio i iznad prosječan. Izgledalo je da mu se ništa ne može ispriječiti pred uspješnom karijerom u mornarici. Ipak, sudbina je odlučila drugačije, 6. prosinca 1930. Oberleutnant Heydrich je upoznao osamnaestogodišnju *Linu Von Osten*. Ona je došla sa otoka Fehmarn u Ostsee, gdje je njen otac bio ravnatelj škole. Na Stjepanje 1930. par se zaručio. Heydrich je poslao svoju pozivnicu i bivšoj djevojci koja je bila kćerka veoma utjecajnog industrijalca. Potonji je zahtijevao od Heydricha da oženi njegovu kćerku koja je željela biti Heydrichova zaručnica. Kada je on to odbio, njen otac je uložio protest kod admirala Raedera, što je u konačnici rezultiralo time da je Heydrich pozvan pred mornarički sud časti. Provođenjem preporuke ovog suda časti admiral Rader je donio odluku da se Oberleutnant zur See Reinhard Heydrich otpusti iz mornarice. Neobično je da nitko nikada nije otkrio nijedan pisani dokaz koji se odnosio na opisanu proceduru suda časti. Heydrich je bio uvjeren da je iz mornarice otpušten zbog političkih razloga.

Posredstvom kasnijeg SS-Obergruppenführera *Karl Von Ebersteina*, Heydrich je uspostavio kontakt se *Heinrich Himmlerom*, koji je postao Reichsführer SS-a. U siječnju 1929. Himmler je upravo bio u potrazi za sposobnim čovjekom za izgradnju obavještajne službe SS-a. Dao je Heydrichu 20 minuta da stavi na papir kako bi on obavio taj posao. Heydrich je napisao svoje ideje, napravio shemu prikladne organizacijske strukture i dostavio rezultat Reichsführeru koji je ostao veoma impresioniran, i odmah je odlučio da tu zadaću prepusti bivšem mornaričkom časniku. Heydrich koji je 1. lipnja 1931 već postao član NSDAP-a, postaje članom SS-a u Hamburgu 14. srpnja 1931. Tada je bio SS Sturmmann sa SS brojem 10120. Dana 26. prosinca 1931. sklopljen je brak između Reinhard Heydricha i Lina Von Osten u seoskoj crkvi Grossenbrodea.

Heydrich kreće sa izgradnjom obavještajne službe. U ranim danima, ona je bila poznata kao "Abteilung Ic". Krajem 1931. Iznajmljene su dvije sobe za "SS - Ic" na četvrtom katu u ulici Türkenstraße 25 u Münchenu. To je bilo prebivalište člana stranke *Viktoria Edricha*, koji je krio "Blutfahne" (Zastavu krvi) u svom ormaru tijekom razdoblja kada su SA i SS bili zabranjeni. U to vrijeme Heydrich je bio SS Hauptsturmführer. 25. prosinca 1931. postaje SS Sturmbannführer, a 29. srpnja 1932. SS Standartenführer i Ravnatelj *Sicherheitsdienstes des Reichsführers SS*. Ime službe je bilo *Sicherheitsdienst (SD)*. Rujna 1932. SD je imao sjedište u maloj vili u Zuccalistraße 4 u Münchenu; Heydrich i njegova žena živjeli su na istoj adresi.

On, kao vođa SD je nazvan "C", njegov ured "Zentrale deinstelle des SD". U lipnju 1933. je rođen njegov prvi sin Klaus. Godina preuzimanja moći 1933, također je donijela čin SS Brigadeführer-a. SD je sada imao svoje sjedište u Wittelsbacherpalace u ulici Briennerstraße u

Münchenu. 9. studenog SD je postao nezavisni SS ured / odjel. Tijekom studenog i prosinca 1934, SD se preselio u Wilhelmstraße 102 u Berlinu. 17. lipnja 1936, Reinhard Heydrich je postao "Chef der Sicherheitspolizei und des SD". 27. rujna 1939, Reichssicherheitshauptamt je osnovan na čelu s Heydrich-om. 1940. bio je izabran za predsjednika "Der Internationalen Kriminalpolizeilichen Kommission".

Početkom njemačke kampanje na zapadu, Heydrich je završio pilotski ispit. Tijekom kampanje u Norveškoj, letio je od Stavenger-a do Engleske i Škotske sa Me 110, u nekoliko izvidničkih letova. Za svoje herojsko ponašanje bio je nagrađen brončanim Frontslungspange i sa Eisernen Kreuz II Klasse. Sredinom svibnja 1940. vraćen je u Berlin. 1. siječnja 1940 postao je *Reichsleiter des Fachamtes Fechten im NS-Reichsbund für Leibesübungen*. Tijekom kampanje u Rusiji Heydrich je opet služio kao borbeni pilot u južnoj Rusiji i bio je nagrađen s silbernen Frontflugschleife i sa Eisernen Kreuz I Klasse.

23. rujna 1941. Hitler je otpustio *Reichsprotektor für Böhmen und Mähren, Constantin von Neurath-a*, i 27. rujna 1941 na dužnost Reichsprotektor-a postavio je Reinhard Heydrich-a. U isto vrijeme je promaknut u SS-Obergruppenführer-a. Führer je odredio Heydrich-a da napravi protektorat u potpunoj harmoniji s Reich-om. Karl Hermann Frank, Staatssekretar, koji je dolazio iz Sudetenland određen je kao njegov pomoćnik.

U Pragu, Heydrich je preuzeo dužnost tijekom službene ceremonije u dvorcu Hradčany. Sa ženom i djecom preselio se u dvorac Jungfern-Breschan koji se nalazi oko dvadeset kilometara od Praga. U suprotnosti sa lažnim informacijama koje se danas šire, mjere poduzete od strane Heydrich-a u protektoratu su bile dobro primljene. Dvije stotine tisuća pari cipela besplatno su podijeljene i uvećana su dnevna sljedovanja duhana. Heydrich je također imao plan renovirati Prag, i urediti ga u stilu njemačkih gradova, te ga autocestom spojiti s Berlinom.

Pored pozicije Reichsprotektor-a Heydrich je sačuvao mjesto u uredu kao šef Reichssicherheitshauptamt-a. Bio je takav kapacitet da je 20. siječnja 1942. predsjedavao konferencij koja se održala u vili Am Großen Wannsee 56/58 u Berlinu. Reichsmarschall Hermann Göring je ovlastilo Heydrich-a da izvrši pripreme za rješenje židovskog pitanja. Nasuprot tvrdnji poslijeratnih publicista, cilj nacionalsocijalističke Njemačke nije bilo fizičko istrebljivanje Židova, već dovođenje kraja židovskom utjecaju, što se suštinski odigralo u suradnji sa židovskim organizacijama. Poticana je inicijativa emigracije Židova u Palestinu. Kao primjer ove politike mogu napomenuti "*Haavara - sporazum*" i "*Rublee-Wohlthat - sporazum*". Za detaljno objašnjenje oba navedena pojma preporučam vam knjigu "*Auswanderung der Juden aus dem Dritten Reich*" od Ingrid Weckert. Ustvari SS je vjerovao u politiku tjeranja židova u emigraciju. To je bila naknada za rat, koji Njemačka nije izazvala, pa je emigracija počela opadati. U pravcu rata donesena je odluka da se Židovi evakuiraju u izbjeglička naselja na istoku. U ovom kontekstu, s ovim, možemo se sjetiti da je svjetsko židovstvo proglasilo rat s Njemačkom već u ožujku 1933. Poduzimanje mjera da se židovi evakuiraju iz Europe bila je predmetom Wannsee konferencije.

U međuvremenu je Eduard Benesch, koji je sebe smatrao predsjednikom u izgnanstvu, isplanirao atentat na Reichsprotektor-a Heydrich-a. Dva dočasnika bivše čehoslovačke vojske, Jan Kubis i Josef Gabcic, izabrani su za ovu misiju. Zajedno, s nekoliko drugih, oni su se spustili padobranom u protektorat 28. prosinca 1941. Tijekom narednih mjeseci skrivali su se promatrajući Heydrich-ov način života i kretanje. Vezano za povećane aktivnosti terorističkih grupa, stimuliranih i financiranih iz Londona, ustvari u Belgiji i Francuskoj,

Heydrich, koji je svojim mjerama povratio red u protektoratu - bio je određen biti i *Chef der Zivilverwaltung* za Belgiju i sjevernu Francusku odnosno Protektor Vichy-eve Francuske. 27. svibnja 1942. otišao je zrakoplovom na sastanak s Hitlerom. U to vrijeme atentatori su odlučili vratiti se u predgrađe Praga Holeschowitz, kao mjesto najpogodnije za atentat jer je tu Heydrich, kada bi prolazio automobilom morao smanjiti brzinu. 27. svibnja 1942. Heydrich je napustio Jungfern-Breschan u 10 sati; a oko 10:30 je bio na mjestu gdje su ga atentatori čekali. Vozio se u svom tamno zelenom Mercedes Benz-u. Jedan od ubojica, Gabčic, uperio je pištolj u Heydrich i povukao okidač. Ništa se nije dogodilo. Oružje je zatajilo i nije opalilo. Heydrich je onda izvukao svoj pištolj i ubio Gabčicu. Za to vrijeme, drugi ubojica, Kubis, bacio je bombu koja je eksplodirala blizu zadnjeg desnog kotača Mercedes. Heydrich je bio ozbiljno povrijeđen od gelera, ali je i pored toga pucao na Kubis-a nekoliko puta. Potom se onesvijestio. Jedna češka dama požurila je pomoći Heydrich-u, tako da je prenesen do bolnice Bulovka gdje su ga i češki i njemački liječnici pokušavali održati u životu dulje od jednog tjedna. Nažalost, bez uspjeha. U jutro 4. lipnja 1942. godine Reinhard Heydrich je umro. Lijes sa posmrtnim ostacima Reichsprotektor-a nalazio u državnim prostorijama, prekriven zastavom s svastikom, u dvorištu dvorca Hradcany uz počasnu stražu Wehrmacht-a i SS časnika. U podne 7. lipnja 1942. lijes je prebačen vlakom iz Praga u Berlin, da bi se izložio u Reichssicherheitshauptamt, Prinz Albrecht Straße 8 i kasnije, 9. siječnja 1942. u mozaičkoj hali nove Reichschancellery. Tijekom posmrtno ceremonije, Reichsführer SS Heinrich Himmler održao je svečani govor u kojem je istaknuo veliko djelo Reinhard Heydrich-a. Zadnji govornik je bio Adolf Hitler, koji ga je nazvao jednim od najboljih nacionalsocijalista, jednim od najvećih branitelja ideje njemačkog Reich-a i jednim od najvećih uništavača neprijatelja Reich-a. Hitler je odlikovao palog heroja sa zlatnim Verwundetenabzeichen i Oberststufe des Deutschen Ordens. Lijes s Heydrichovim tijelom je smješten na lafet od topa koji je vuklo 6 crnih konja i prebačen je iz Wilhelmstraße na groblje. Tamo je vojnik Reinhard Heydrich legao na posljednji počinak..

Na koji način mi, nacionalsocijalisti dvadeset prvog stoljeća, možemo pratiti primjer koji nam je Reinhard Heydrich dao za vrijeme života. Na prvom mjestu moramo bezuvjetno vjerovati u vječnu nacionalsocijalističku ideologiju i moramo biti spremni na bilo što, što je neophodno za budućnost arijske rase. Naša je sveta dužnost boriti se protiv neprijatelja s nečuvenom okrutnošću. Ukoliko je neophodno, koristiti ćemo konspiracijske metode, dok ćemo u drugim situacijama koristiti oružje. Mi ne prepoznavamo ispravnost demokratskih sustava koji vladaju Europom od 1945. i naš cilj je da, prema tome, pokorimo demokrate i uklonimo prominentne političare ovih užasnih vremena. Kada mi kao nacionalsocijalisti želimo povrat političke i vojne moći, još uvijek predstoji dug put za to. Vrlo rijetko se danas susreće političar koji se kao nacionalsocijalist može usporediti sa svojim slavnim prethodnicima iz dvadesetih, tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća. To je uvreda za svakog uvjerenog nacionalsocijalistu, kada ga mediji kontrolirani od strane židova stavljaju u istu grupu s političarima koji se pretvaraju da su nacionalisti i domoljubi. Ti političari nemaju baš ništa s politikom našeg Führera Adolfa Hitlera, ponavljano oni se distanciraju od takozvanih "zločina Trećeg Reich-a", a ponekad čak isplaćuju danak najgorem neprijatelju kultiviranog Arijskog čovjeka: Židova. U ove ljude moramo više sumnjati nego čak u kršćanske, liberalne i socijalističke političare; oni nisu ništa drugo osim oličenja slabosti i kukavičluka. Život SS Obergruppenführer-a Reichard Heydrich-a pokazuje nam pravi put. Ne smijemo nikada napustiti taj put. Samo tako će pobjeda biti naša!

Heil Hitler!!!

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

